

ગુલશને તાઆમ

યાને

ચીજોકા હુજૂમ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

શા. મગળદાસ જેઇતારામ બુકસેલર,

ઠે. રીચીરોડ

અમદાવાદ.

ધી ચીમનલાલ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ—અમદાવાદ.

કીંમ્મત ૪ ચાર આના.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૭૩૪
૮૬૬૯:૧ ૬૬૮

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय
[गुजराती कॉपीराअिट विभाग]
अनुक्रमांक ૧૭૩૪ वर्गांक
पुस्तकनुं नाम ગુલશને નાઝામ
विषय ૮૬૬૯:૧ ૬૬૮

ગુલશને તમાશ

યાને

ચીજોકા હુજૂમ.

———

૧ ખુને નાહાક.

દાવર દાદાર કાદીર સતાર દાતાર આલા કેબાર,
ગફ્ફાર જબ્બાર એતોરી ગુલકારી પેદારી બલહારી
આલમ પર સરદારી જાયમકી કીરતારી તાપર વારી
પતીત તારે લાખો રબ શરણ ધરમ રાખો, બીનતી
તોરી હાં કરત મીલનર નારી

૨ ખુરશીદ જરનીગાર.

બાતોમેં ઘાતોમેં માતકર ડાલા પ્યારી અખીયોંમે;
જાદુજાદ

બડે આમીલહો કામીલ ઉસતાજી
અજીવાહ સાહેબ મય હું તુમસે કમતર.
ઉસ્તાદે કામાલહો તુમ મુજસે બહડકર
દીલમે ગએરેં કીલગી હુયે. સુહરો મેહિરકી બાત
ચાર દીનકી ચાંદની હયે ફીર અંધેરી રાત
તોપે વારૂં તન મન પ્યારી જાન સદા;
દીલમેં તુહી મેહેરે મુનવ્વર હય રોશન,

૩ અસીરે હીર્સ.

મજાહ દેતેહુંય કયા યાર તેરે બાલ ઘુંઘર વાલે.
નીકલી મેરે દીલસે આહ જાતાથા વોહ રસ્કે સાહ,
દેખા દુશ્મનકે હમારાહ, દોનો હાથ ગલેમેં ડાલે-મજા૦
પહેલેથી મુજસે તકરાર અબતું કયું કરતા હય પ્યાર
અબ તેરી તરફસે યાર મેરે દીલમે પડ ગયે છાલે મજા૦
તેરી ભવેં હય યા સમશીર તેરી ચીતવન હય યા તીર
હય આંખે બુતે બે પીર યા હયજર ભરે દો પ્યાલે-મજા

કોઇ દમકાહુ મેહમાન, એક નજર ઇધર ભીજાન.
મેરી આંખો કે કુરબાન, ઓ મુંહ ફેરકે જાનેવાલે,

૪ ભુલભુલઇયાં

દીલદાર યાર છએલાસે નયના લગાએ;
નયનાં લગાએંગે સયના લગાએંગે,
યાર મેરા આલા જોબન મેરા બાલા.
સુરત મોરે સૈયાંકી મનકો ન ભાએરે,
બાત મોરી ભોલી ઉમરી કએલી.
અબ આંખ માર ગબરૂસે નયના લગાએંગે.
દીલદાર૦

૫ હરીશ્ચંદ્ર.

અરે નાદાન, અરે બે ધ્યાન, જરાતો માન, જરાતો માન,
ન ખોતું જાન, નહો હયરાન જરાતો માન, જરાતો માન,
કયેસી રાની કયેસી બાની કયસે લાલાજી કે લાલ.
બાતેં તેરી લમ્બી ચૌરી બાકી સુખા જય ગોપાલ
રૂશીકા માન જોતું ફરમાન તો હોઇસ આન તેરા કલ્યાણ.
અરે અગ્યાન નકર હયરાન, જરાતો માન, જરા તો
માન કયેસી.

૬ લયલા.

નજરીયા મીલાયે જાનોરે મોરે સૈયાં.
ચંદ્રબદન મીગલોચનીરે સુઠી અંગ સમાય
પ્રેમદારૂ પીજીયેરે ઉમંગ રંગ મનલાય,
છયલ સીપૈયા કનૈયા સાંવરીયા કમરીઆ,

૭

આયાં કરો ઇધરભી, મેરીજાં કભી કભી
નીકલે હમારે દીલકાભી અરમાં કભી કભી આયાં
ઇશ બુતકે ઇશ્કમે મુઝે બે રૂપ છા રહા
હીંદુ બનેહે રોજ, મુસલમાં કભી કભી આયાં
જો મેરે આનેકા કહી ઇનકારહે અગર
ખતતો લીખા કરોકે માહે તાબાં કભી કભી આયાં
પુછા સબે વીશાલમે ફીર આવોકે મેરે ઘર
કુચ્છ સોચ, સોચ કેહને લગે હાં કભી કભી આયાં

પાસોનાં ગેસુએ કોઇ કાલી બલાકે હુંય
હયરાં કરીંગે રોજ પરેશાં કભી કભી   આયાં

૮   બજમેફાની.

ગોરે ગોરે ગાલોંમે શ્યામ મનવારા પ્યારા જગસે ન્યારા.
સુંદર કમર મીગીંસા રંગકર અંગ સંજાકર ઝલકઆલા.
અયસા ગુન પાએ જગત કહાં, મોહે ચાલ પીઆકી
અનોખી સમા ગઇ,
પ્રાન ગએ પરમાતમા લાગે નયનાં બાન.
જીતરપત હય તુમ બીના દરસ દીખાઓ આન;
અનોખી સમા ગઇ,
પ્રાન ગએ પરમાતમા લાગે નયનાં બાન.
જીતરપત હય તુમ બીના દરસ દીખાઓ આન;

૯   ખુને નાહક

નાચેં ગાએં નારી પ્યારી ચલો બારી બારી જાએ
હમ જાએં બલહારી પ્યારી ચલો બારી બારી જાએ.
બાગમે હય ફુલ ખીલે પ્યારી મય વારી,
હરસુ હય બાદે બહારીરે ધુમ ગુમ દેખેં ગુલોંકી શાના
સયરે ચમન ગુલ ગુલશન હય સોહાના લાલા,
ગુલલાલા મતવાલા હય આલા.

૧૦   ખુરશીદે જરનીગાર.

બારા જાબનવા પ્યારી સુરતીયાં, દેખું તો જીયાં લલ-
ચાવે, મોરીજાન.
ઉંચી અટારીયાં ચંદનકી બારીયાં ચહડું તો જીયાં ઘબ-
રાવે ઉસ.
ગહેરા સા કુવા પતાલ જલ પાણી, ભરૂં તો જીયા
ઘબરાવે મોરીજાન.

૧૧   ભુલભુલઇયાં.

વારી જાઉંરે સાંવરીઆ તોપે વારનારે.
તન મન ધન સબ તોપર વારૂં,
ઘરંદર જર સબ તોપે નીસારૂં.
કબ તક કાતીલ બનકર ખંજર મારનાહૈ,

૧૨ દીલફરોશ.

દીલેનાદાં કો હમ સમજાએ જાએંગે.
હીજરમે જીકે જાનચલી હય,
નવોહ અહેલે સીતમ બુલવાએ આએંગે.
સખત પથ્થરસે જીયાદા હય તેરા દીલ કાતીલ,
હુઈ આશાન નાજાબાજકી મુશ્કીલ કાતીલ.
ઉફરે બેદર્દ સીતમ પેશાઓ જાહીલ કાતીલ,
નકીયા જીબ્હા ગયા છોડકે બીસમીલ્લ કાતીલ.
દહેન જખમ પુકારા કીયા કાતીલ કાતીલ,
કીસે જખ્મે જીગરકે એહ ચરકે દીખાએ જાએંગે.

દીલેનાદ કો૦

૧૩ આસીરે હીર્સ.

જવાં દુલાપે હુંમય નીસાર મુવે ખુસટમે હુંમયનીસાર
તેરી મેરી જોડી બની મજેદાર અંધીકાંની જોડી બની
મજેદાર.

શાદી કરૂંગા ઘોડે ચહડુંગા ફીરના કરૂં તકરાર
મુજે બાલી બનાદે બુંદે મંગાદે સાડી દીલાદે
તું ચોલીકે સાથ.

તુજે બાલી મંગાદુ બુંદેભી લાદું જુતા ગઠાદુ મય
મોચી હાથ.

અભી લાઉં અભી લાઉં લાઉ જાનશાદીકોકરો યકરાર

૧૪ મુરીદેશાક

૧૪ મુરીદેશાક

બુટી પીલાકે લુભાગયા કોઈ મુઝે
બડી સવેરે જો કોઈ છાને વાકીલંબડીંટ
ઉડતચીરઇયા પોહ પહેચાને ગીરી સડક સેંઇટ
સવેરે ફેર છનેગી,

દુસર પહેરે જો કોઈ છાન વાકે લબે કાન,
તવા કટોરા બેચ ડાલકે ઘર લોટે પર દયાન
સવેરે ફેર છનેગી;

તીસરે પેહરે જો કોઈ છાનેજું ભાદવકી કીચ
ઘરકે જાને મરગયે ઓર આપનસેકે બીચ સવેરે,

ચવથે પેહેરે જો કો છાને બંચ્ચા આપહી આપ
બેજોરૂ બેસુસરે કેહો છે બચ્ચેકો બાપ. સવેરે

૧૫ હુસ્નઆરા.

કમર બલ ખા ગઈ હુઇરે હલકાન
બદન દુખતા હએ બદન દુખતા હએ હુઈમએં
હએરાન કમર,
સજન મેરે હાથોકે દાબ જરા પએરો કો દાબ કહી
જુનાન દેખ મેરી જાન-કમર.
ઉઇરે મેરી હડડીભી તોડ ડાલી,
પસલી મરોડ ડાલી ઉલટી ઝુંજોડ ડાલી જાન-કમર

૧૬ બજમેફાની

મોહે રેશમકી સાડી દીલાઓ,
સાડી દીલાવ ચોલી પહેનાવ એ ધનીયા દુકાની
ચાપે મોહેલે જાવ.
ગોટા કીનારી દહેલીસે મંગાદો.
લાદોગે નાયસ કુરબાન હાં હાં મેરોજાન એક વાર
સાડી લાદો ચોલી લાદો ફીર બોસા માંગો,
ચલો મારકીટ આવ પહલે પઇરો તો દીખલાવ.
પાસ પાઇ નહી ચાર મારવાડી દે ઉધારં તોહો
પ્યારકી બહાર લાવ.

૧૭ ગુણ સુંદરી.

કાન્તિ ખુબ્બારં હયે માશુકકે કહેલાને વાલે;
સુરત ચમકાને વાલે રંગત ઝમકાને વાલે,
આફતકે બાને વાલે જાલીમ તરસાને વાલે;
લેકર દીલ હાથમેં દીલદારસે ફીર જાને વાલે, કાં૦
માલીકે બાગમેં કયા ફુલ હયે રામ ડાલી ડાલી
વાલોને શાનસે કયા બાગમેં હરિયાલી ડાલી,
ગાલ હયે ગુલકે જયસે બાલ શુંબ્બુલ કે જયસે.
જાવ ગેસુકે કયેસે ચાલ આહુકે અયશે,
સુરત પ્યારી રંગત ન્યારી હીકમત સારી.
તેરી જારી, ઓ કુદરત દિખલાને વાલે, કાંતેલ.

૧૮ મારે આસ્તી.

ગોરે મુખપર તનમન ધન બલહાર કીનોરે,
તોરે કારન બનુંગી ગોવાલની,
ધરૂં ગાગર નર નાગર દધ ભરકર સઓબાર,
મરપે ગાગર મોરે ઔર પાંઉમે પએજન શોહે,
આંખ અંજનકી ઝલક હાતમે કંગન શોહે;
અયશો રૂપાપીયા સુખ રાજ કરે તન મનમે,
જયશા આનંદ કરે નંદકુંવર સખીયનમેં
ચાલ ઢાલ છલ બલકી ચલકર કહુંગી બોલ,
હરબાર કાહુ દુવલે દુધ.

૧૯

તુમને હમારે ઇસ્કીકી લાગી રહી હુઈ (૨)
પહેલી કસુર હમશે દો અબતક હુવા નહીં,
હમને તુમારે વાસ્તે કયા કયા કીયા નહીં. તુમને.
આતા હું બડી દુરશે ખાતા હું મલઇયા,
ચંપેકી કળી તોડદે દેતા હું દવઈયાં
ઇસ્કકે ગોલે બનાકે બાંમપે ફેંકા કરૂં,
તું મુજે દેખે નહી મેં તુજે દેખા કરૂં તુમને,
દોસ્તી કરના અસરીફશે કમજાતશે નીભતી નહી.
શાનકી ઓર હે પીતલકી બોહુ છુપતી નહી,
પ્રીતમ બસતહે પહાડપે હમ જમના કે તીર,
અબકા મીલનાં કઠણહે પાઉં પડે જંજીર તુમને.
ગઠડી બાંધી ફુલકી ગઇ પવનશે ફુલ
તન મનકી ગાંઠ ખુલ જઈ જબ આખર ફુલકી ધુલ,
કયા સલુકા ઓઢણાં ધુપ પડે રંગ જાય,
પરાઇ સેયાંકી પ્રીત બુરી ભોર ભયે ચલ જાય. તુમને.

૨૦ સાહીદેનાજ

તુમશે લાગી નજરીયાં હમારીરે.
યાયદેપે તુમ ન આયેતો કુછ હમ ન મરગયે,
કેહનેકા બાત રહે ગઈ ઔર દિન ગુજર ગયે.
ફુલે ફુલે નઆઇ ચુનિરતાને દહરમેં,
હમના સજર હુવ બાગમે જો બેસમર ગયે.

કયું ન લીની ખબરીયા હમારીરે
કારે નયનોયે ટોનવા ડાલારે મન હરલેગઈ છબઆલી
વાહ કયા ગાતી હોબીબી નિરાલે તેરે નખરેમે
ગરમમસાલા,
આવો સાંવરીયા મોરી સેજરીયા.
બીતી જાતી ઉમરીયા હમારીરે તુમરે,

૨૧ બકાવલી.

કોઈ રબકી મરજી કયા જાને દુનીયા મતલબ આપના જાને
જો જીસપર બીપતા બીનીહએ જાને સોલા જાને કોઇ,
જો મેં જાનું તું કયાં જાને ફરમાના ઇંદર રાજાને
નુરીમે નુર સમજાને આદમકો આદમ પાજાને,
જબ રંગસે રંગ મીલા જાને તબ તનસે સંગ છુટા જાને.
કોઇ રબકી મરજી કયા જાને,

૨૨ જુલમે વહેશી-

સૈયા મુજે હાથોં દે કંગન બનાદે.
કંગન બનાદે તું પોહચી બનાદે સૈયાં
જો તું કહેગી વોસી સુનુગા લાઉંગા વોહી મેરી જાંન.
(ચલો) તેરીસાકમ લાઉંગા વોહી મેરી જાંન.
(દેખાજાઓ જાઓ) લાઉંગા વોહી મેરી જાન,
તઓબા ત બાબા તઓબા દેખો છોડો ટુટા મેરા હાથ.
[ઉઇ મરગઇ હાએ; અરે બાપરે)
બાલીભી બનવાદું તુજે બુન્દેભી બનવાદું તુજે,
હું સલીભી બનવા દું તુજે કડેછડે હોનો તહરેદાર.
(હા) અએસે ચલું, અએસે ફીરૂં, ફીર ન કરૂંગી તકરાર,
(સચ) સબ કુચ્છ હએ તઇયાર એક બોસા. દીલાદે સૈયા.

૨૩ ધુપ-છાંવ.

સંસાર વામે કોઇરે બતલાવો કહીં સુખીયાજી,
રાજાભી દુખીયા ઔર પરજાભી દુખીયાજી,
દુખીયા જગતમે જુવાનીયા નર નારિયાજી.
જુઠી ઉમીદમે એહ જકડા હુઆ જીવડાજી,
દુરી ઉમીદતો ફીર રહેતા હએ બુવારીયાજી;

૨૪ અસીરે હીસ.

તોરી છલબલ હય પ્યારી તોરી કસબલ હય ન્યારી
કરો ધાતેંન મોશે સાવરીયાં જાન.
તેરી જુલફે હય કાલી તેરે ગાલોપે લાલી;
તેરે નયનાકી લાગે કટારીયા જાન.
જાઓ જાઓ નાહાં મોહે ન બનાવો જાન,
નયનોંશે નયના મીલાઓ મોરી જાન;
એજી છોડોજી હાત કરો ઔરાંશે ઘાત નહીં હો
ગી રેહે બાત.
એજી વાહ વાહ, વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ,

૨૫ તાનશેન.

કંથ બીન રહી એકલી મેરી જાન.
કંથ બીન રહી એકલી મેરી જાન,
છોડ ચલા બેઇમાન—કંથબીન;
પ્રીતમ બશે પાહાડપે હમ જમનાં કે તીર,
અબકે મીલના કઠીન હે પાહુંં પડે જંજીર. કંથ૦
ચંદા જો તેરી ચાંદનીરે સુતી પલંગ બીછાય,
જબ જાગું જબ એકલીરે મરૂં કટારી ખાય. કંથ૦
પ્રીતમ તું મત જાણીઓરે તું બીછડે ગુજ ચેન,
જેસી જલકી માછલીરે તલફત હું દીનરેન; કંથ૦
પ્રીતમ તું મત જાનીઓરે તું બીછડે મુજ ચેન,
જેસી જંગલકી લાકડીરે સીલગત હું દીનરેન કંથ૦
લકડી જલ કોયલા ભયારે કોયલા જલ ભઈ રાખ
મેં પાપન એસી જલીરે ન કોયલા ભય રાખ કંથ૦
જો મેં એસા જાનતીરે પ્રીતમકીએ દુખ હોય;
નગર ઢંઢેરો ફેરતીરે પ્રીત ન કરીયો કોય. કંથ૦
નદી કીનારે મુડદાં જલેરે મેં જાનું કુછ હોય,
જીનકે કારણ ભેખ લીઆરે ઓહી ન જલતા કોય કંથ૦
કાગારે કાગા રાખ તન ખાયો ચુન ચુન ખાયો માસ
દોનેના તુમ મત ખાયોરે પીયા મીલનકી આસ કંથ૦
ધાગા તુટા ફીર મીલેરે કલી તુટી કુમલાય,
યાર છુટા નહી મીલેરે હમેશે દીલ ગભરાય, કંથ૦

૨૬.

હજારો મેરે કાનકા મોતી [બે વાર]
એ મોતી મેરે લાખ ટકેકા વર છતીસનપર શોતી હા૦
એ મોતીકીમેરે છાબ ભરી હે જળ જમુનાપર ધોતી હ૦
એ મોતી મેરા કોઈ ઢુંડકે લાવે આધા જોબન ઉસ હ૦
અગલી બજાર મેને મોતીજી ખોયા પીછલી બ ખ હ૦
એ મોતીકું મેરે બાલ પરોયા આયનેમેં જોતી હ૦
એ મોતીકે બદલે મોતી મંગાદે મોતી બીના નહી
મોતી હજારો૦

૨૭ મુરીદે શક.

જગવાળી તે હારી કરતારી કે વારી,
ભુલકારી કુદરતકી હયે સગરો જગવારી,
લીખત લીખત તુમારો સાર ફુલપાન ડારડાર
કોઇન પાયો ગુનકા પાર હરશા જગાત હયે હારી
જગવાલી૦

શેર

રામ ઝરૂખે બેઠકે સબકા મુજરા લેત.
જેસી જીનકી ચાકરી વએસો ઉનકો દેત,
તું માતાનું પિતા પ્યારા તું દાતા તું ત્રાતા તોપે
તનમન ધન હયવારી...જગવાલી૦

૨૮ બાજમેરૂની.

એ કમર પતલી લચક છએ પ્યારીરે,
નયના રસિલે ચિંતવન મતવારીરે;
ગોરી કલઇયા નાજુક બઇયાં;
મારે પીયાકી ચાલ હય નયારીરે,
ખુદાને દિલ એહ દીયા લજતે વફાકે લાયે,
મીલી હુય આંખ તો દીદાર દીલરૂબાકે લીયે
અજાબ કયું એહસાદે જાતે ઝુબતીલાકે લીયે

૨૯ બકાવલી.

ઇનકી મહોબત પ્યારમે બંદી ફસી આજારમે
જબ તકે અપની જાતકી અબારતસે એ હારાનહો
એકસન હાએ બસનહો લાચાર બેચારાનહો

મુઝશે રજા પાકર ઉમર શાદીપે એ પ્યારા નહા,
વાંતક હમારે જીસમકો પથ્થરસે છુટકારા કહો;
ભલા હુઆ નહી દગોલત લુટી, મઝે પથ્થરશે છુટી.
તુઝ સાજનકી મે ુરો દયાસે દુખ મટકી મેરી ફુટી,

૩૦ હામાન

યેહી બતીસ પાયા ગમ, અરે આદમ.
બેદાર રહો હોશાયર રહો તુમ નેકીમે હરદમ-યેહી,
ઇસ દીનકો લો પએછાન કરો સામાન.
કરો દયાંન જરા સુલતાન બના ફીર કાંર કહા રહા
હામાન.

કરો હરદમ રબકી યાદ રહો દીલશાદ,
બકી કરને વાલોંકી હોની હયે મટીયું બરબાદ,
જો દગોલતે તાઅત પાવે, ઈસ જહાંમે અશરપાયે,
મરજાએ તો જન્નત પાવે, નાહો યાદ કરીમકી ગમ.
અરે આદમ, યેહી,

૩૧ કમન જફા દે.

કુદરતવાલા મઓલાતુ નીઆરા મઓલાતુ નીઆરા.
વારૂં તોપે મેરી જાન જી વારૂં તોપે મેરી જાન,
સસાર વમે સારી જહાંમે નામ તેરા આસકાર,
તેરેહી નામશે બેડા પાર હોતે હુંએ અગેદાદાર,

૩૨ દોરંગી દુનીયા

ખુદ હાથેથી જે થયું કામ થકાવે.
ધનમતકાવ હરખાવે ખુદ૦
આપગુવા વીણ સ્વર્ગે કોઈ કદી નવ જાય.
આદંનીશહ પરઠ આંકે હતી કેમ ભુલાએ,
તે મનનું માગુ તે મલે મહેનત ફલે.
ચીંતા હળે કામે ભલે વલગે ભલે,
તે કામ કરે ભાવે—ખુદ૦

૩૩

દિલદાર તેરે નખરે ન જો અદાપર નીસાર.
ગોરે ગોરે ગાલો બોશોકે દિલાદે, દીલકો હો મેરે કરાર
પ્યારે પ્યારે હાથોશે ગલે લગાલે,

તુઝકો ભી કરલુ મય પ્યારા,
ઝાડુ ભીખાઉ મયલાતો ભીખાઉ, ખાંઉ મયઝુતી પયજાર.
હાથોમે ચુડીયા નાકમેં નથની, પાઉમે મોતીકા હાર

૩૪

પિલે એકો જામ રંગીલા ાપલે એકો જામ.
પિનેસે હોવે આરામ બાલમ પીલે એકો જામ,
કહુ' બચેકે બે ફામ રાજા પીલે એકો જામ!
દારૂ તો પચારો પીએરે રાતાં રાખે નેન.
સુતો સાહેબો જાગશે તો થાશે રંગની રેન; બાલમ૦
ઘોડા મેરા કમ ચલેરે દીન થોડા ઘર દુર.
શોજી છોટી કામિની મારૂં જોબન જાય ભરપુર,
સાંજ પડને સાહેબો મારો દારૂડી પીવા જાય.
અડધી રાતે આંગણે મારો નાજુક જીવ ધબરાયે છ૦
ઉંચે પાયે ઢાલીઓ ઢિલી પડી નવાર.
શાલુડો રંગ ભિજીયો કાંઈ રમિયો નંદકુમાર રંગી૦
રાત પડને સાહેબો મારો નાવે સુવા ઘેર,
રાંડોને ઘેર જઇ સુવે મારી આંખે આવે ઝેર; રાજા.
દારૂ તો દગ દગ કરેરે પચાલો કરે પુકાર,
ભરદેવે મરૂગ લોચની તમે પિયોને રાજકુમાર બા૦
સુરજ થાને પુજશારે ભર મોતીરો થાંર.
દો ઘડી મોડા ઉગજે મારો સાહેબો ખેલે શીકાર રં૦

૩૫ ગોપીચંદ.

જાઓ જાવ કીસ નાદાનકો ફુસલાને આયે.
કિસકો બહકાને આયે કીસકો બહલાને આયે,
બાતોમે લાને આયે! ઘાતોમે પાને આયે.
પુરે નાદાન અપની નાદાની દિખલાને આયે, જાવોજી૦
આગે ઉસ્તાદકે ઉસ્તાદી કરને આના કયસા;
દરિયામેં ડાલને દોજામ પાની જાના કયસા,
ફિરતે હો ઘર ઘર કરતે હોહો ફેરે,
આતેહો મેરે ડરે જાતે હોબનકે ચેરે;
જાબ્અય બંદા અયસે ફનકે ગોરખ ધન્ધે દેખે. ચંન્દે૦
કયા હમકો સિખલાને આયે જાવોજી, જાવોજી૦

३६ ઝુનેનાહૂક
ચકમાં ચલતાં છલતા જલતા મુજકો એહ કયા દીલમે,
સમઝા,
ચીકના ફીતના કટના દમકા પ્યાલા હયએ સમકા.
તેગમારૂં મનનનનન, જાંન જાએ સનનનનનન
બનકે મુરદા ફડકેમુરધા સાથી હો વહીં જમકા ચકમા
૩૭ ભુલભુલૈયાં।
જો પીયા આયેના મોસે સહા દુખ જાયના.
જીયા જાયે જરાયે સતાયે. હીયા;
મુજકો માલુમ નથા પહેલે લગાના દીલકા.
મેરે પેહેલુમે હમેશા થા ઠીકાના દીલકા.
યાદ આતા હએ ખુશીકા વોહ જમાના દીલકા.
અબ તો મુશકીલ હય મેરે કાબુમે આના દીલકા.
જાન લેજાતા હએ કમબખ્ત એહજાના દીલકા.
સુખ પાયેના ગમ જાએના કુછ ભાએના; પીયા૦
૩૮ દીલફરોશ.
તુમકે દુંગા અય વાકી ખબરીયા જાન.
મુઝે દેદો એ પ્યારી સુંદરીયા જાન, તું
પ્યારી ચંચળ હય ન્યારી ન્યારી છલબલ
અગે જારે મુવે ચલ ચલ ન ગુલામકા કામહુ.
અક્ષર કામ કરૂંગા ખુશ અનજામ કરૂંગા,
બસ કુચ્છ કામ નહી જા ચલ ચલ ચોર કહીંકાં
સુપના કામ કહીં તું કર બદનામ નહી તું.
હય નોકેર બરતર અફસર તુજપર,
બદતર અજબર અફસર હમપર;
૩૯ અસીરે હીર્સ
અમ્મા મુજે અચ્છીસી ટોપી મંગા દે
ટોપી મંગાદે ઘોડા દીલાદે જોડા દીલાદે, સીલાદે;
ગાડીમે લેહુંગા ઘોડેપે બેઠુંગા કચ કચ હુંહુંહું
આહીસ્તા આહીસ્તા આહીસ્તા બસ થમ થમ થમ,
અમ્મા મુજે બંદુક છોટીસી લાદે,
બંદુક લાદે ભાલાં મંગાદે તીરો કમાન દીલાદે.

તોપોંકો છોડુંગા કીલેકો તોડુંગા ગોલા ચલાઉંગા,
ધરરરર હુટીમ.

ઝટપટ હો ઝટપટ હો ઝટપટ હો ફ્યર ધરર હુમ હુમ;

૪૦ ઠુમરી દેશક.

છાંડો છાંડોજી મોરિ કલઇયાં દુખાવ નહી બઇયાં
પડુંમ પૈયાં પૈયાં.
આહા હગરીઆં સબ તોરે ડરીઆં,
કરો દેખોજી લડકઇઆં;
કોઈ સખીજો સુનપૈયાં આ આ આ આ જઇઓં—છાંડો૦
ચુરીયાં મોરી કરકાઇ દેખો દેખો તુમ રામ દોહાઇ
કાપેડીયાં જીયાં ગેશન રસીયા કયા મન બસીયાં,
આવોજી આવોજી ના તરસાવોજી હે હે હે હે
બાકી જનીયાં—છાંડો૦

૪૧ હરીશ્ચંદ્ર

હોન દીલરામ તો કયા દીલકો આરામ
દિલકો, આરામ ન તો જીનેસે કામ—હોન૦
આંખોને કાતિલકે બરછી હય મારી
મયે બનકે સતવારી હું કાતિલ પરવારી.
હય જીસે બેઝારી, લાચારી, લાચારી—કયા.

૪૨ હાસાન

મારે પડ હમ પ્યારી ફુબનકે.
પ્યારી ફુબનકે નાજુક બદનકે મારે૦
ઈનકાર છોડો યકરાર જોડો;
દુલ્હા બનાઉં જાઉં વારી દુલહનકે મારે૦
મીસરી ખીલાદે શરબત પીલાદે,
બોસે દે ડાલ પ્યારી પ્યારે દહનકે મારે૦
દીલકા ગની હું ધરકા ધની હું
ગમજે દીખા ના મોહે સારે જોબનકે મારે૦

૪૩ ચતરાસકાવલી.

જબકે કલંદર બન બન ફીરકર બદનદર લેકર આતે હયે
તાલી બજાના નીસદીન પલછીન બંદરકો બતલાતે હયે
તુંને આકર કયું દીખાયે મોહે બનદરવાકે ખેલ. (૨)

બોલે ભાલે મનકો ન હોય તોરાખેલ ઇનસાનોને
કેશે પાયા હુએવાનોકા મેલ તુને૦

૪૪

ઉઠો પીયા જાગોરે એકેલી ડર લાગે
એકેલી ડર લાગે એકેલી ડર લાગે ઉઠો૦
આધી આધીરેનીઆં કોયલીઆં બોલે,
બનમે બોલે મોરરે—ઉઠો૦
હતનમે' હો ગઇ ભોર રે એકેલી.

૪૫

બદલ ગઈ ન્ય નારે છીનત નાહીરે.
કાગલ હોય તો વાંચે ફરી કરમ ન વાંચ્યો જાય.
કુવા હોય તો તાંગિયેરે સમુદ્ર સાગયો ન જાયરે બદ૦
ખેતર હોકે તો ખેઢીએરે ડુંગર ખેડયો ન જાય
પરાંયે સયાંકી પ્રીત બુરીરે ભોર ભયો ચલ જાયરે બદ.

૪૬

પૈયાં મય લાગુ ઓ ચાચા પીયાકે મોરે,
ચીંતા હમારી બીસારે પીયારે મોરે.
ચમકે નસીબો કે તારે પીયારે મોરે;
દેકે રૂપૈયા દુલારે પીયારે મોરે.
ચાચા ને મુઝકો બનાયા ગુલામ,
અસન કરજા પીઅર જીગર નીડર મુદામ;

૪૭ કમન્દે જફા.

ગોહર ૫ારી જાન હમારી નહો દુખીયા દરદીરે .
સોજા શોજા બેદા હશત હો સાહેબ હએ હમ દરદીરે
દુખમે સુખ તુ માનલે પ્યારા,
ગોકે હયે બીપતા હમસર ભારી,
વોહી સુનેગા અરજીરે.

૪૮ ખુરશીદે જરનીગાર.

ફરમાવો શરમાવો નહી અબ હજરત સરવરહાં
કોન હય વોહ તુમને જીસપર તન મન ડારેવાર. ફર૦
ફસકે દામે ઇસ્કમે અબ છુટના હય દુશવાર,
ઘર છુટા દર છુટા હયરાનહો બન બન જાનસે

હરદમ પુરગમ દીન રતીયાં—ફર૦
જોરવાલે આપથે કયું બને નહી ફોજાર,
દુખ ઝેલે સુખ ઝેલે હય જોર કીધર અબશોર
હય જીસપર બહડ બહુરકર બતીયાં ફર૦

૪૯ ભુલ ભુલઇયાં.

છાંડ ચલે મન પરદેશી, બન બન ભટકત હાએ હાએ.
અબ કબ લગ ફીરકર આનાજી, છોડ નગર ઘર જોગ
પાએતો; હરસે ધ્યાન લગાના છાંડ ચલે૦

૫૦ લયલા

મજેહદારી ગીલોરી ભરી લાલીયાં.
ચાતુર હું નાર કરૂં નયારા બયપાર,
મારે પાનોંમે યાર ફસેં શેઠ શાહુકાર અયસો જાદુડારીયાં
ખાઉં ખીલાઉં મય બીડા બનાઉં.
બીરેમેં છપન મસાલે મીલાઉં,
લઓંગ ઇલાયચી ઓર છાલીયાં,
શહર બીચ આઇ હમ પાન બીડાં લાઇ પકી.
પકી કલીયાં ગીલોરીયાં બનાઇ,
બડી મજાહ પાઈ જો રંગીલે કભુ ખાઇ.
માનકો પાન હય જાનકો જાન હય,
લેલો લેલો આવા આવ ગીલોરીયાં.
ખાવ ખાવ હાં હાં રંગવાલીયાં,

૫૧ તબદીલે કીસમત

આગ તન મન લાગી કયશે બુઝાઉં.
કયાબતાઉં, કયા સુનાઉં, કલનપાઉં, જીસેજાઉં,
એ કીસકો દીખલાઉં—આગ.
હાયગઇ મંચહાર, પાસનાહીં વોચાર,
દાતા કયશે રહું મનમાર.
કંથ બીના મંય કામની રોઉં કયસી કરૂં કરતાર,
આજા જલદી ઓ પ્યારે, ઓ પ્યારે જસે સુખ પાઊં,
મંય તુજપે બલજાઉં—આગ૦

૫૨ મારે આરતી

દુલનિયા બના રહે તોરા રાજ.

ચુન ચુન કલીયા મચરોજ બીછાવું સોવે સાંસજીકા છૈયાં
નનંદકા ભૈયા હમારા શૈયાં ગલે બીચ બૈયાં.
શોનેકી ઘડવા ગંગાજલ પાનીપીએ સાસજીકા છૈયાં.
નંનદકા ભૈયા હમારા સૈયા ગલે બીચ બૈયાં.

૫૩ આગે ઇબલીસ

ગયે કાલા હું જવાન પર હું હસીનોકી જાન,
નાસકો હયએરે કયસા માનો પાન.
બાતન બનાઓ સાથ મેરે આઓ કહેનામાન મેરાતુ અયજાન
છોડયેહુ દયાના તોડન તાન સુનલો બાતે ખોલે કાન.
હુયરંગમેરા કાલા હય ઢંગ મેરા આલા, મારે મેરેરસે
હયબાલા મેરીશાન.
હો દુંગામેવા ૭જજતદાર લીંબુ નારંગી અનાર સુધ્ર
બટાટે અચાર,
તુઝે હલવાભી ખીલાઉ, બરફી પેંડાભી ખીલાઉં જાન
માલસે હુંમય કુરબાન.

૫૪ હુસેનઆરા

એજી જાવો સજન બઉઆએ ચુમાન મારે ગાલાંકો
મોરે ગાલોંપે યાર કરેલાઓ નીસાર હીરે લાલોંકો
હુએ કોઇ જો નાજો કે પાલોકો.
વારે લાખોં રૂપૈયનકે ગાલોંકો–ચુમો,

૫૫ ખુનેનાહાક

નાચેં હુસ હુસ હુમ પ્યારી ગુલશન હયસબહરા પ્યારી
નાચેં હીલમીલ ખીલ હાંહાંહાં.
આજ સાજ કરેમેહેર પીયારી રંગ ફીડે ગતરાગ છીડે
બહડે શાન કરેઆન પેકુરબાન દીલોજાન,
આ દીખાએ જલવા પ્યારી ખીલજાએગાં કીયારી

૫૬ બજમેફાની

આરે પરદેશ ન જાવોરેઓ–સાજના
નયનાં બીન પ્યારે તજકર ધીરમારે નીર બહાવે,
તેરેકુરબાન તેરેકુરબાન પ્યારે દુખદે ન પલપલીયાં,
હમ નીસદીન તન જલીયાં કરે ધીન ઝીન તલ મલીયા

એકરાર હું નજર હું નાસાર હું.
મહેરબાન તું બાર બારકર મીલકર રંગરલીયાં,

૫૭ હરીશ્ચંદ્ર

અરે નહીં મોહોકો છોરજારે-અરે
હાય ! છોરજાવું કયસે.-અરે
ચયન કયસે પાવું મયેં.
ઓ હમારે બાપ પ્યારે અરે૦

૫૮ દીલચમન

ગુલ ચમનગે બિછુ છુપા બડાઝેરી હુએ.
કયું કરકે બાગમેં જાઉં મેરા વેરી હુએ ગુલ,
શીજલાસમેં હુવા પુકારા કામીના બોલી.
સુએને લીયા જોગનકા ભેસ હાથમે ઝોલી. ગુલ૦

૫૯ તાનસેન

કંગનવા મેરા કરએ ખનક ગયોરે.
સુનો ગોરિ ગુયાં લાગું તોરી પૈયાં-કંગનવા,
રાજ દુલારીરે સુનો પિયા પ્યારીરે.
મેં જાને નાહી દઉંગી જોબન રસલેઉંગી,
કમર પતલિસી લચક ગયોરે કંગનવા.

૬૦ હુસેન

મેરા ગમકા તરાના સુનીએ ફીસાના અયેશાહ જીશાન
હુયેઓ જમાના, દુશમન પુરાના સુનીયે ફીસાના અયે
આખીર મેરા બાપથા ગયે જંગલમે હામાન.
મોહેરગોયે ઊંરકી લાડલી મેરાભાઈ મુજફર જાન,
મેરી સાથી નાદીના દાનાયગાના સુનીયે ફીસાના, અયે

૬૧ ધુપ-છાંવ

પ્યારે તોરે આનો બાનપર ફીદા જાન હુએવાલા.
ગોરે ગાલોંપે હુએ દિલ હાલા.
મતવાલા તુ હુઓ ગુલે લાલા,
તેરા જોબન હુએ જાની નીરાલા.
જાન ખોતા તો દેદે દુશાલા,
આરરર. આરરર. બસકર. બસકર.

હુટ હુટ નટખટ બદ ખસલત.

૬૨ ખુશીદેઝરનીગાર

ધુંએકી ગાડી ઉડાએ લીએ જાયે.

પયસે કાલોબી ફરંગી ચારે બાજુ,

જાતનહી દેખે જમાત નહી દેખે, એકહી મે સબકો
બીઠાય લાએજાય,

હીન્દુ મુસલમાન ભંગી ચમારશે, ટીકીટ કેરૂપીએ
ગીનીએ લીએ જાય.

દીલ્હી શહેરસે ચલે જો મુસાફીર, મુંબઈ કલકત્તા.
ભગાય લીએજાય, ધુંએકી.

૬૩ ફુસ્નઆરા

પ્યારી બહેર ખુદા દીલકો સંભાલીયે.

નાહક રંજન પાલીએ-પ્યારી,

જોગમ બાએગી તો પછતાએગી હાં.

દીલસે ખીયાલ યે ટાલીયે-પ્યારી,

વોહ ઘડી આએગી પીયા કોભી પાએગી.

તબ અરમાંન નીકાલીએ-પ્યારી,

૬૪ ફુનેનહાક

દુર દુર જા પરહો દુર બેશઉદતું, સુહકો તેરે ઝુલસુ
મસાની મજુરતું,

દાચારબાતે, લેમારલાતે, બાતે મીઠી કરજાન;

જારે જારે મુરખ નાંદાન

સુન પ્યારી તુંમાન જારી નાકર તુફાન,

જારે મુઝ શયતાન અરે જાજાજા

અરે આઆઆ હટનલા ખટનલા બોસા ઝટપટ દીલા

જાજારે કાલે લંગુરતું;

૬૫ મારેઅરતી

જાકોપીયુ અનારીજુવા ખેલેરે અરે હાંરે ઉસ
પાપીકે સોગમાં

નારી બેચારી દુખ ઝેલેલાય દેયા નીર દેયા શો પ્રીતી

દીનરતીયાં નીર અખીયાં હંસે સખીયા ફાટે છતીયાં
હું પ્રાન લેલે

અયસેકી પ્રીત કટારીકા મરના, બેચે ગહેના પાનાજાય
મોહે રૂલવાય
અરે હાય હાય બીધાતા સંગ જુવારી દેખમય
હારી ન્યારી ખારી હાયરે ઝમેલે
૬૬ ખુરસીદેજરનીગાર
યારકે ઘર ચલ જાએ નીડર બતલાદે નગરીયા.
જાનાકે ઘરકી ખબર બતલાદે
સાથ જરા ચલકે ડગર બતવાદે
હીલ મીલકે સંગજાના, જહાંસે વોહપાના
પરીકોલે આના, સફરપર બાંધે કમરીઆ.
૬૭ લયલાનેહાર
નગુલ હોતો ભાયે બુલબુલકો કયા લાલાજાર
હય ગુલજાર ઉસકો ખાર, કોઇ જીસકા નહીં
દીલદારરે ન૦
એકલ ચંચલ જીયા કલશે, શોહે નહીં સિંગાર,
કારી કટારી લગાય કિયારી, જલાયે જીબાદે
બહારરે – ન૦
ચયન પરે નહીં, રયન કટે નહીં, નયન બેહે જલધાર
કલદે ચમનકી કળીબે-કળીમે, ગુલહો ગલેકાજો હારરે-ન૦
૬૮ ખુને-નાહક
મોહનીયા પ્યારી સનમશે મીલાવો
જો ચાહો જો માગો વોહી મોશે પાવો
ઓહ મુંહ કાલા ઔર મસાલા જાકે ખુશકા ખાવો
મયજેલા હું ઇસ્કમે તુમ ઔર ન આગ લગાયો
જનમ એહ ગુન માહે બીનતી સદા મય કરૂં.
દેખકે જરત મોરા જીયરા.
નલો નામ ઉસ ગુલકા ટહલો જાવો
મત માંદ ચાંન્દકો ગહન લગાવોજી
બનકે ખબતી યું નહી ફલકપે ખાક ઉડાવોજી,
મેરી કસમ તુમ નાહી સુખન યેહી સુનાવો.
૬૯ કુલીનકાન્તા.
નમું પદ ગીરીજાપતીને

ચન્દ્રલલાસ સદ્દપદ તારૂં એકજ શરણ અમારૂં
પ્રેમધરી દયા નીધી આપો સન્મતીને નમું૦
ભસ્મ ધરી, શીર ગંગ શોભે ઉમાયાજીસંગ
૭૦ ભુલભુલૈયા

તેરી નરી જોડી બની
પીયા પ્યારેમે જાઉ નીસાર; સુંદર જીયા પ્યારે
આજા સબ વારી.

મેરી જાન નયના લગાડ્યા
મુઝે ભારીશી સાડી દીલાદારે જીસમે ગોટા કીનારી.
મસાલા હૈ। તુજે ભારી સાડી દિલા દુએ,
આલા દીલબર સુનદર મનહર જાન,
હૈ સામાન ચલ દુકાન.
સાય કુરબાન સબ કુરબાન હું અરબાન
૭૧ ભુલભુલૈયા

છબીલા સુનદર લેના સુનદર થમ થમ જા
નજાના બહુડકર હીકા ધડકર ધડપર ચહુડકર મતકતરા
ઓછુ જવાન દેખો જરા
મેરી સુઠડીસે કયા કુછ બુલે બાલે કયા બોલે બાલેહો
ગુનમે નીરાલે હો ગોચ્યો ભલા.
૭૨ ભુલભુલૈયા

બડે જગ સરવર સુલતાન જફર
મેરે સરપર નઓકર સર લડકર
લીડ કર કતાર સતકર ખટકા
નટખટ હુરદમ કરે લટકા
હુરદમ મલાલ ડાલો દીલસે નીકાલ મેરે
છુકા જંજાલ નહો પચ ગામી બડે ઘરકા.
અગર હુય બશર નામી
એ નાદાની કડશી ઠાની
એ, નીગા હુય લે બાની
ઝગડા નકર ઓલે નટખટજા-બડે
૭૩ ભુલભુલૈયા
નયના લગાએ કોઈ મોહના. બીસાર. ગયો.

કયસે કરૂ રામ કએસે કરૂ-નયના
સઇયા દરસકી જો ઘટી શુભ ઘટી કહેલાએ
અયસે કવલકે ફુલપે રશભંવરા લેને આયે,
બીસંખાના મરજાના કરજાના કુછ નાસ

૭૪ ભુલભુલૈયા

મય બાજ આઇ દીલકે લગાનેસે
મોહે સંગ લીયા છયલા બફાનેસે મય બાજ આ
આજ ફીર અપના ગયા વકત મુજે યાદ આયા
જેરે દીદાર કોઇ આશકે નાશા દઆયા
મયતો અઇયારથી વોહ મેરાભી ઉસ્તાદ આયા
મીલનેકો આઇ ગુઇયાં સાજન કો લાઈ
લગી ફરી મહેનત ડીકાનેસે-અયબાજ આ

૭૫ ગુલરૂખ સાર,

તાજરાજ તાજરાજ અટલરાજ હો સુનો હોવે
મુબારીક તુમકો પરી તખ્ત તાજ હો-તાજ
ચાહત દીલસેદુર હો સારી ગમો ઇનસાકી અબઇમિરત
જલ રસ પીઓ શાદ હો સાદી કરલો તમ સરવરઅફસાર
બહેતર ખુસતર ગઓહર નાદીર સુનદર રુમ હમાર
જીન સોમે રહો સાદમાં સુખમે કરો ન દુખ સુખમે
કરો ન દુખ
સુખમે કરો ન દુખ દુખ-તાજ

૭૬ ગુલરૂખસાર.

નજર પડે આપ ચંદર ચાહત જો જનીયાં—નજર
કુદરત સબ છંદ સભી શેહેરકી બતીયાં
દેખત સુખ રકેકે કભી બશરન સુનયાં
કરૂંગી જાન ન ઘતીયાં તોરી લાગી લગનીયાં-નજર
બબરે બલા કંથ મેરા ખીદમતમે રોહકી ઘેરા
સુંદર ગુલકો લાયા ઉડા પયારી; પયારી
બોલી ભાલી આલી ફુલનીયાં-નજર

૭૭ ગુલરૂખસાર.

ચમન બીચ મસ્ત સભી સીરગ નએનો વાલીયાં

જોબન સોહન.

સોહન આંન ગુલકી પ્યારી ડાલીયાં-ચમન
નઓબત બાજે કયારે કડકધુમ ભાવત છલબલ આજયાં
આંન બાંન હએ શબકી પીયારી જબ જીબજાવે
તાલીયાં-ચમન

રહેમત રબકી બનકર બાદર બરસે ગુહી દીન
રએન યાંહાં,
ખુશહો ખુશહો સખીયાં ગાએ હીલમીલ નાચે
તાકધીના-ચમન

૭૮

તેરા તનમન કરદુંગા ખાક અએ જર દેખનાં તું દેખનાં
જોકે ગુલ દુશમન મેરી હએ તુને અએ ઉસકો બહેન ;
કએદ ખાંનેશે નીકાલા ધરમેદી અપને અમન
તેરાખાનાં કરૂં તારાજ જબ તક રાજનાં મેરા
રાજનાં-તેરા.

બદરશે મએન ઓ બની તારેશે જરરા બન ગઇ
આબરશે દરીયા બની દરીયાશે કત્રા બન ગઇ-તેરા.

૭૯ કમરલ જમાલ

અએ જગધર ગીરધર સીરધર નીરધર હોએ
મુબારીક બ્યાહ
અએ સુબ્હાંન હએ કુરબાન બદીલ જાંન ખુશ
રખએ ખુદાયા
નેક મીલા પ્યારા જગસે હએજો ન્યારા ઉસને હએ
મીલ વાયા
સેરા હયે બંધવાયા ગુન્ચા હએ ખીલવાયા હો
એની બ્હા - અએ
પાકકી શાંનસે આન મીલા જીઆ ગમ હએબદુરાકા
દુર કીયા એ હએ શુકે ખુદા,
ઉધર ધધર જીગર દીગર જીધર તીધર
સાંની નહી જીસકા હાંસી નહી કીસકા સાકો હએ
જીસ તીસકા રખતું નીગાર—અએ.

૮૦ હરીશ્ચંદ્ર.

રાજા બીન નાંહી માને નહી માંનેજી—રાજા

અંન નહી ભાવે જલ ન સોહાવે
કએસી લીખી બીધનાંને જાને—રાજા.
રાજન ચાહે તાજન ચાહે,
પ્રીત તોરી જોકે ઠાંને ઠાંને-રાજા

૮૧ ખુશરૂ હશીના

કરમ કરમ હુઆ રબકા કરમ કીઆ મીલે
દીલોંસે બીછડે જાંન, જાંનસે મીલી જાંનાંરે
મુરાદેમાની, જો દીલમે ઠાની હો તુમને, જાંની
તુમ્મે હો પાંની—કરમ
જલ્દી જાઓ જાઓ, ગુન્હેગારોંકો સજાદો
જરા નાહી તરસ ખાના, દો જંહાંનકા સુલતાંન
હો હરઆંન. નીગેહબાંન શાદમાંન, શાદમાંન.
જાઓ અબ તુમ જાઓ; તુમભી જાઓ
હો મુદાંમ રહેમત રબઆંની કરમ કરમ.

૮૨ હરીશ્ચંદ્ર.

માંન બડી સભી દેવોંસે જગે સીવજી
જએ જએ પ્યારે જગત પુજે મીલે દરશાન. તોરા
બમ બમ ભોલા—માન
શગર જાં હાંન તોસે મન આસા પાવે
હમ સભી વારી જાએરે—જએ
ચમક દનક તોરે દેવલકી ન્યારી
માગી મુરાદ સબ પાએરે—જએ

૮૩ બકાવલી.

તુમ કુમલાજી અરવા ઓ પીતા મોરા
તુમરે દુખસે હમ સબ વ્યાકુલ, તુન કમલાજી અરવા
સતી અન બેદકો લાઊં કર જોરૂ, સીગરે દારૂં ચકરવા
બન બન જાઉં દારૂં લાઉં સારે ઢુંડુ નગરવા
જલ જલ તએરૂં થાગે અથાગે જાએ લાઊં બબરવા
જીન પરી યનમે દેખુ ભાલુ દારૂં ચાહુ નજરવા.

૮૪ બકાવલી.

મન લગાએ હારીરે, તેરી સૈયાં તે હારીરે—મન

ઓરે મોરે સૈયાં મોરે સંગ રહીયાંરે
મયં તોરી છૈયામે આઇ વારીરે—મન.

૮૫ બકાવલી.

અયે જાન તીરી પરીયોસે, અચ્છા નહી કોઈ
એ બાત ગલત હૂએ કબ્હી દેખા નહી કોઈ—અએ
સબ ખ્વાબમેં બીલકુલ વો ખીલાયત હુવે ગુમ
પરીયોં કે સીવા હુસ્નમે બાલા નહી કોઇ—અએ
અબ્બાલુસ નહી ક્યા હુવા આરામ હમારા
બેચૈ એનીસ બાએસ ચબ્હી ખુલતા નહી કોઇ—અએ
અકલ નહી રહતા દીલે નાકીમ હમારા
ગોયાકે ચહેલ રહેગેકા ઉસકા નહી કોઇ—અએ
પેશાં નીમે લીખ્ખા હુએ વો પેશાં આએગા બેશક
તકદીરકે લીખ્ખે કો મીટતા નહી કોઇ—અએ

૮૬ બકાવલી.

દીલ બશરકો દેકે બે અબ્ર ભાઇલાઇએ
જાઇએ કુરબાન ઉસકે જોઇએ—દીલ
દીલમે આતા હુએ યેહી અબ બાર બાર,
લાઇએ અબ ઢુંડ ઉસકો લાઇએ—દીલ
રંજ કરનેસે કલેજા પક ગયા,
બાઇએ કબતક ભલા ગમ ખાઇએ—દીલ
એક દીન મીલ જાયેગા ઉસ્સે કહુ
આઇયે હજરત સલામત આઇયે—દીલ.

૮૭ ઝુલઝુલૈયાં,

નીધારે ફેર કર દીલબર ચલા હય
જીગર પર યાં મેરે ખંજર ચલા હય
કીસીકી કાકુલે પેચાંકા સબોદા
ચરે દીલકો મરેશાં કર ગેલા હય
દીલદાર દીલદારા દીલબર હય તન મન કુરબાન કરૂં
ઘડી ઘડી થર થર ધડક ધડક દીલ ધડકત કરૂં
કીસીકા હુસ્ન જમાનેમેં સબસે બલા હય
કીસીકે રૂખપે ફીદા ચાંદ હોને વાલા હય

કીસીકી આંખને જાદુ પરીપે ડાલા હય
કીસીકી જુલફને સુમ બુલકા બલ નીકાલા હય
કીસીકે વાસ્તે નાજોંસે દીલકો પાલા હય.

૮૮ ભુલભુલૈયાં,

ઝુમ ઝુમ ઝુમ ઝુમ ઝુમ ઝુમ ઝુમ, ઝુમ, નાચત ગત અત
બાજત તાલ
રૂમ ઝુમ ઝુમ ઝુમ ધુંઘરૂ કરત ઝુમ તાન તન થઈ
તત સુનદર ચાલ
નયન તુમા હારે હૈંય મતવારે રયનસે કારે અય જાની
સયનકે ભાલે ખુબ નીકાલે ઢંગ નીરાલે લાસાની
તત તરાંગ તક તક તક ધીધ કીટ ધીધ કીટ
ધીલાંગ તકથો તકટ ધીકા તક તક તક
ધીલાંગ ધીલાંગ તક ગીડ ગીન થઈ.

૮૯ ભુલભુલૈયા

સુન પ્યારી મોહના બતીયા હમરી દીલ જાનાસે
લગાના શરમાઈ કયું ભલા
હય અખીયાં પ્રેમ ચખીયાં સબ સખીયાં વારીયાં
છબ એહ સારી છબ નીયારી સબ પીયારી પીયારીયાં

૯૦ ભુલભુલૈયા.

જાઓજી જાઓ ન નખરે દિખાઓ લો બીચ કોરીજાન
બેચારી કયસી હયગી ન ની ભોલી ભાલી
અપસે વેદમ દામમે લાને વાલે બનતી હોજી કયું નાદાન
બરબાદ, નકર ના સાદ નકર આજાદ જો વોહ
એજાજમે હય,
જલ્લાદ નહો સૈયા નહો બેદાદ યેહ કયું અંદા
જમે હય,

૯૧ ભુલભુલૈયા.

જો પીયા આયેના મોસે સહા દુ:ખ જાએના
જીયા જાયે જરાએ સતાએ હીયા—પીયા.
મુજકો માઆલુમ નથા પહેલે લગાના દીલકા,
મેરે પહલુમે હમેશા થા ઠીકાના દીલકા

યાદ આતા હુએ ખુસીકા વોહ જમના દીલકા,
અબતો મુસ્કીલ હય મેરે કાબુમે આના દીલકા,
જાન લે જાતા હુએ કમબ્ખત એહ જાના દીલકા,
સુખ પાયેના ગમ જાયેના કુચ્છ ભાયેના—પીયા.

૯૨ ખુશરૂ હશીના

તોરા દરશન આજ ભયોરે
પ્રીતમ પ્યારે; જનીઆં, દીનાં રતીઆં
છતીઆં મોરી ધડકી ધડકી—તોરા
સુરજન હારને તો હે મીલવાયો
આ ઓ ગલે મીલો મોરે પીઅરવા
દમ દમ તન મન ખીલો ખીલો જાત
પ્રીતમ પ્યારે પ્યારી તોરી બાત
મોરે જીઆ આત બલ બલ જાત
નીસ દીન સાદ જીગોરે-(તુમ)-તોરો.

૯૩ ખુશરૂ હશીના.

ઈજજત હમ સબ પાએ, પાએ શાદિ પાગે
મીલકે કદમસે શાદ હુએ-ઈજજત.
સબ ગમસે ગમ ગીન હુએ, દીલગીર સબ્હી પાએ
કોઈ નહી જાવે જાવે, મેરે સીવા ચીતનમે બહો તકદન
હગે ઉસજ જાનાં, હરદમ મન્જીલ મુશકીલ પાનાં,
જાઊં જાઊં સરવર મેરે જીકો લાગી સમઝ
સમઝ આએ-ઈજજત.

૯૪ ભુલભુલૈયા.

ચલો જંગ કરેં ન દીરંગ કરે દીલ તંગ કરેં
મીલ ઢંગ કરેં સભી સંગ કરેં ચાલો યારો સારો
મારો મારો છાપા મારો ધાત કરો સભી સંગ કરે-ચલો
હમ જરી સીતમગરી સીતમગરી દેખાએં યારો
સીપાહગરી દીલાવરી દીખાએં હાં હાં હાં હાં હાં
કામસે નામ હય યાર ઇધર ઉધરસે ભરકે કીસે
જરસ હમ ફીરે=

૯૫ ભુલભુલૈયા.

બદ ફીરા મતીસે હો ગએ સામાં નએ નએ

ફાસીલ કીએ હૈ હસરતો અરમા નએ નએ
ગુમ્બતમે અએરે લાયલો ગુલ અબ કહાં નસીબ
સહેરા નએ નએ હય બીયાબાં નએ નએ
કરતાહું કદ્ર અપને દીલે લખ્ત લખ્તકી
પએદા કીએ હય લાયબે બદ ખસા નએ નએ

૯૬ બકાવલી.

તેરા શુક્રો અહેસાંન પરવર દીગાર
મીલા ગુમ હુવા ગૌહરે શાહવાર-તેરા.
સુન અએ મેરે નુરે બસર નામવર
મીલી મુજકો પહેલેહી તેરી ખબર
કે તુજ ો, એ દૌલત એ હશમત સાલે
એ યકબાલ એશાનો શઔકત મીલે-તેરા.
મગર તેરી બાયસસે અએ નેક નામ
હુઈ હમપે જો કુચ્છ મુસીબત તમામ
તેરે ભાઇલીએ પરસ્તા સે ફુલ
મએ ઉસ રંલમે બીલકુલ ગયા રંજ ભુલ-તેરા

૯૭ બકાવલી.

તોરા સમ નાહી કોનારે, અહેસાન પ્યારી શાન
રતીયાં તરસ કાહે બતીયાં બનાએ-તોરા.
દરશ દરશ એસો બરાત પુકારે
અએસો કરના દીલ બરશે
જાંન જાંન મેરી તું બાત જાન મઅને તેરી બાંતે જાની
તુને મોરી જાની--તોરા.

૯૮ મુશરૂ હસીને

યજદાંકી રહે મેહેરબાનીયાં કરમસે તેરે આલમ,
આલંમ હુરદમ પાતા હુએ, શાદમાનીઆં—યજદાંકી
તેરી સબસે આલા શાન. અએ સુલતાન
તું લાસાની, હુઅ તુ લાની, જાવેદાંના સબ
હએ ફાંની પઅ છાંનીઆં-યજદાંકી,
આલમકા તું પાલન હારા, હીરદ અંદર ભાવે
તુ પ્યારા, સબ ગુનીઅનમે, ગુની હએ ન્યારા
બરતર. તેરી શાંન, અએ કાદીર શુબહાંન,-તું.

હુઅ બાલા સખસે આલા ભેદાવાલા; બારીતઆલા
કુદરત વાલા-યજદાંકી

૯૯ ખુશરૂ હશીના.

જાનાં મન બીચ કરત નહી ચીંતા
મન બીચ બસ્ત નહી વોહ
બાતી બતીઆં ખ્વાબ ગીન્તા જાનાં.
વતન ધ્યાલાગત અબ ચીનન બશત રહો
વતન ખુતન અબ ચીનન જાનો, કહેતી હું અએ
જતા-જાનાં

૧૦૦ ભુલભુલૈયા,

સબ ઘર પાગલ, શબ ઘર પાગલ સબ ઘર દીવાના
અનદર પાગલ બાદર પાગલ ચક્કરમે આના
નોકર પાગલ ચાકર પાગલ કીસકા ગમ ખાના
શબમે અબદુલ કરીમ દાના
યા ખુદા કયા હુવા ગજબ યા ખુદા પાગલ હય
બશકે બસ
કયા કરના મેરે મઓલા, હય પાગલ શોરદ ઓલા
હય ખુન હમારા ખવલા છુટા પીના ખાના
આગ લગાઓ તુમ દર દર રીરન હો માલુલ
શબમે અબ્દુલ કરીમ દાના

૧૦૧ ભુલભુલૈયા

ઘુમ સારે જગમે રેડારે તનમન કર
હિંમતવાળી સુંદર નારી બન બન કર;
ડર કર થર થર હર હર શેરે નર કરે જમ,
ખંજર ચલે સન સન કર.
કોઇ સુજે જાને કયા સુરતકો પહેચાને કયા;
પ્યારે પ્યારા મીલે દરશન કર કર
હમ દમ હો બહમ ટળે ગમ એ અલમ,
મીલે હમ તન મન ધન અરપન કર.

૧૦૨ ભુલભુલૈયા.

છાંડ ચલે મન પરદેશી આનાજી
બન બન બરકત હાગે હાએ અબ કલજગ કી-દ.

છોડ નગર ઘરજોમ પાએ તો .
હરશે ધયાન લગાના—છાંડ ચલે.

૧૦૩ ભુલભુલૈયા.

માલા મુંબાઇલા જાયથ તીકીટ કાઢુન કાવદેકના,
આલા ખંડાળ્યાચા ઘાટ તીથી ગાડી હોતી તાર
આતા બોગ દયા તુન ગાડી કાવ જાઇના,
માજી ગવલ્યાચી રાધા કૃસ્ન ગોપાલા હુઘા,
ગોરે ગાળ દેના તન રાહીના;

૧૦૪ "

ઘટ છોરા સાવરીયાં ભરૂ ગગરી,
ગઇથી બજરીયા મગલે આઇ ફુલદી;
મારે બાલે જોબનવાપે છાઇ જરદી,
ગઇથી મય પનીયા બીસારી ડગરી.
મુએ ચાતુર તુરકવાને ફોરી ગગરી,

૧૦૫

ભેયરવી—ગજલ.

મરતી હું તેરે હીજરમે આ એયાર ખબર લે તર્જ
યારબ મેરા સુલતાન ખોદા દોસ્ત કહા હુએ
બસ્સ આઠ પહેરનામ યેહી વીંરદે જબાં હુયે-યારબ
હાતીમકા ફકત નામ સુનેથે તુજે દેખે,
સો બોકી તરાહ કરતે સખા તેરા હુયે—યારબ
વોહ અકલે સખાવત તેરી ભુલે નહીં જાતી
જબતક કે તને જારસે બાકી મેરી જાંહયે-યારબ
બસ્સ ગમને તેરે શહેર બદર કરદીઆ હમકો,
પહુંચા હમે યારબ વોહ ખુદા દોસ્ત જહાં હયે-યારબ
ગુલઝારે ચમન છુટે ન કછુ હમસે "ઝરીફા"
જોનેશ ખુદાદોસ્તકે પાસાં લેખી ઝાંહયે—યારબ

૧૦૬

મદ મસ્તાની કાયા ફોગટ ફુલાણીરે,
ફોગટ ફુલાણી કાયા ભુલી ભટકાણીરે; મદ૦
જોબન જાશે જરા પલમાં પેખાશે કાયા,
કાળ કોપી કરશે લાંણીરે, મદ૦

રૂપ અરૂપ થાશે, લાલીરે લુટાશે કાયા,
ઠાલી બની ઠકરાનીરે, મ૦ ૯
ગોવિંદ ગુણ ન ગાશે પછી પસ્તાવો થાશે,
ફુગં નથી મસ્તવાણીરે. મ૦ ૧૦

ઠુમરી ૧૦૭

છોરી બામનકી—છોરી બામનકી
અંખ્યામેં અંતર લગાકે ચલી-છોડી
હાથમે લે પીંજરા લે ગુલાબકી છડી
હીડીબજાર સારા ઘુમતી ચલી—છોડી

૧૦૮

હાય કેમ આ સહેશે ઉજ્જેની રંડાપો
શેહેશે ઉજ્જેની રંડાપો.
ઘણી થઇ છે રાજાજી માફ રાખો ટેક
બાણું લક્ષ માળવાના છો સ્વામી
કામ કોટીલા રૂપે ન ખામી;
ગૌર અંગે ભણુત શી જામીરે,
હાય કેમ આ સહેશે ઉજ્જેની રંડાપો. ૧
એક બાજુ ક્ષેત્રા તમારી રૂએ,
ચંદ્રકળા ચોધારાં નીર ચુએ;
બાપુ સુખે ન આજ કોઇ સુએરે,
હાય કેમ આ સહેશે ઉજ્જેની રંડાપો. ૨
મોહોલે મેહેલે વિલાપ છાયો છે,
પવન શોકનો સઘળે વાયો છે;
કળકળતાં બાઇઓને ભાઇઓ છેરે,
હાય કેમ આ સહેશે ઉજ્જેની રંડાપો. ૩
ખાંધે લટકી શી ભગવી આ ઝોળી
આવ્યાં વસ્ત્ર ક્યાં ગેરૂ ઝબોળી;
હાય હઇડામાં પ્રગટાવી હોળીરે,
હાય કેમ આ સહેશે ઉજ્જેની રંડાપો. ૪
નથી વિક્રમભાની કંઈ આશા.
કીધા કરમે એવા તમાશા
એણે બીજા જંગલ ક્યાંઈ વાસ્યારે

હાય કમ આ સહેસે ઉજેની રંડાપો. ૪
ધણી નોધારા અમને કરોમાં,
આવું અણધાર્યું પગલું ભરોમાં;
જોગી જીવતાં ચિન્તામાં ધરોમાંરે,
હાય કેમ આ સહેસે ઉજેની રંડાપો. ૬

૧૦૯

ગઝલ—તુરાબ.

ખુશીશે કાટલે દીલદાર ગરદન
યેહ હાજીર હુએ સરે બાઝાદ ગરદન,
મ રે યાન્કી યેહ હુએ નીશાની,
કમર પતલી સુરાઈદાર ગરદન,
ખુદા જાનેકે જુલફેં કયા બેલાહુએ,
દબાતી ખ્વાબમેં હરબાર ગરદન;
તુરાબ ઉસ યાર કે કુચેમે ન જા તું,
વહાં કટટી હયે નિત દો ચાર ગરદન.

૧૧૦

ભેરવી હોરી—તાલદીપચંદી
કોન ખેલે એસી હોરી સખીરી,
પીયા હમારે લુટે જોબનવા—કોન
એક સમે પીયા રાતકો આએ;
બુકડ ગુલાલ ઉડાઇ
ઉડત ઉડત મોરી આંખોમે આવે
ચોલી હમારી તોડાઇ
સખીમે તો ઠગશે ઠગઇ—કોનખેલે.

ઠુમરી ૧૧૦

કંહી દેખા હુએ યારો મેરા સનમ
મેરા સનમ દીલજાન સનમ—કંહી
મેરે સનમકી વેહ હયે નશાની
કાલી કાલી ઝુલ્ફેં આરો ગોરા બદન—કંહી
મેરે સનમકી કયા હયે નશાની
ગોંડકી તોપી ઉડાવે પતંગ—કંહી

ગઝલ ઝમીન ૧૧૨

મુજે કયા કીયા તુને બાતાતો પરી
મેરા ચએન ગઆ મેરી નીંદ ગઈ
મેરા હોશ ગયા મેરી અકલ ગઇ
મેરા ચએન ગયા મેરી નીંદ ગઈ
નહીં સબ્ર કરાર હુએ દીલકો ઝરી
તેરે દેખે બીના મુજેહ એક ઘડી
જો દેખા હુએ નઝાવ અરવગરિ
મેરા ચએન ગયા મેરી નીંદ ગઇ
તેરે જઓરે જફા સબી હમને સહે
મેરે હોસો હવાસ બજા ન રહે
મજેહ ગીરંયાને હીજમે અએન નહી
મેરા ચએન ગયા મેરી નીંદ ગઈ
હવા તુજપે ફીદા દીલોંજાંસે સનમ
મુજેહ તેરી કસમ તેરી જાંકી કસમ
તેરી મીલનેકી યાર હવીસહી રહી
મેરા ચએન ગયા મેરી નીંદ ગઈ
લાગી આતીશે ઇશ્ક જલાહી દીયા
મુજેહ ખાકે ફનામે મીલાઇ દીયા
યે નસીબમેં તેરે થા ઝામાનઅલી
મેરા ચએન ગયા મેરી નીંદ ગઇ

૧૧૩ વિક્રમ ચરિત્ર

એ......સાથે મટુકી લઊં,
પ્યારા વ્હેરી લાલાને દુધલડાં પાઊં;–એ૦
હું ગોવાલણ નાની નારી,
પ્યારો મારો છે વિહારી;
રંગે રમાડી રીઝાવું–પ્યારા૦

સુચના.

મુંબઈની મજા.	૦—૪—૦	મુંબાઈનું ઝરાવેત	૦—૪—
ફુરસદે બહાર	૦—૨—૦	તુલસીદાસ,કબીરની સાખી	૦—૪—૦
માણેકમોતીનો બાગ	૦—૨—૦	દોલતાઈ જાદુગર	૦—૮—૦
પંચપતીક્રમણ સુત્ર	૦—૮—૦	કરણચરીત્ર બાળલીલા	૦—૧—૦
રસીક સ્તવનાવળી	૦—૪—૦	વાવડી ચસકી	૦—૧—૦
૭ ભાઈનો રાસ	૦—૨—૦	ચોરનાભાઈ ઘંટીચોર	૦—૧—૦
શીલાવતીનો રાસ	૦—૨—૦	શુકનાવળી	૦—૧—૦
અંજનાસતીનો રાસ	૦—૨—૦	ભોજાભગતના ચાબખા	૦—૧—૦
મોતીશાના ઢાળીયા	૦—૨—૦	શનીશ્ચરની કથા	૦—૧—૦
જોગણીનું વર્ણન	૦—૨—૦	ઓધવજીના મહીના	૦—૧—૦
ગેબીગોળાઓ	૦—૪—૦	રાધાજીનો વીવાહ	૦—૧—૦
નવરંગ	૦—૨—૦	તંબોલણના કીસ્સા	૦—૨—૦
નાદારંભ	૦—૩—૦	દોઆએ ગંજુલસ	૦—૨—૦
મીરાંનાં પદ	૦—૨—૦	રોગની વારણ	૦—૮—૦
ભજનાવળી	૦—૨—૦	નરશીમેતાનાબાપનું સરાદ	૦—૧—૦
પ્રભાત સંગ્રહ	૦—૨—૦	બાદશાહબીરબલ૧૨ ભા	૧—૦—૦
નરસીમહેતાનું મામેરૂ	૦—૧—૦	ઉજત ઈસલામ	૦—૮—૦
નરસીમહેતાની હુંડી	૦—૧—૦	નજમુજ્યા	૦—૪—૦
ગમત ઘંટ	૦—૪—૦	નરશીમેતાનીદીકરીનોવીવાહ	૦—૪—૦
ગુલેનબ બહાર	૦—૬—૦	સદેવંતસાવળીગાચીત્રવાળી	૦—૮—૦
અવઢારી બહાર	૦—૪—૦	ગુલબંકાવળી મોટી	૦—૮—૦
રસીક ગાયન સંગ્રહ	૦—૪—૦	અભેમન્યુચક્રાવોમોટો.	૦—૬—૦
નવતરંગ	૦—૨—૦		

આ શિવાય અમારી પાસેથી ઘણી જાતનાં પુસ્તકો તથા વારતા તથા ગાયનો તથા નિશાળોમાં ચાલતી ઇંગ્રેજી તથા ગુજરાતી ડીક્ષનેરી તથા કાયદાઓ તથા મુસલમાની ગુજરાતી કીસ્સાઓ તથા જૈનધર્મના પુસ્તકો તથા ફેન્સી કાર્ડ તથા પચુસણની કંકોત્રી તથા દીવાળીની કંકોત્રી વગેરે વાજબી કીંમતે મોકલવામાં આવશે.

શા. મગળદાસ જેઠાતારામ બુકસેલર–અમદાવાદ રીચીરોડ.